

Nr 424

Av fru **Andrén**, i anledning av Kungl. Maj:ts framställning om anslag till kurs för utbildning av sysselsättnings- och arbetsterapeuter.

I statsverkspropositionen till årets riksdag har Kungl. Maj:t under åttonde huvudtitelns reservationsanslag till kurs för utbildning av sysselsättnings- och arbetsterapeuter äskat ett belopp av 59 000 kronor. Kungl. Maj:ts förslag innebär att under anslaget utgående undervisningsarvodet bör höjas med 2 000 kronor. Kungl. Maj:t har däremot icke biträtt överstyrelsens för yrkesutbildning förslag att jämväl uppräknat kursledararvodet med 1 000 kronor eller från 4 000 till 5 000 kronor.

Rehabiliteringsvården är allmänt erkänd såsom en angelägen humanitär och social åtgärd för den enskilde samtidigt som den innebär en ekonomisk besparing för det allmänna i fråga om minskade direkta kostnader för sjukvård och understöd i annan form. Ur samhällets synpunkt betyder också rehabiliteringsvården en vinst genom patienternas snabbare återgång till arbetslivet. Denna vårdform bör därför tillerkännas sådana villkor att dess resultat icke äventyras bl. a. på grund av otillräckliga ekonomiska resurser för de institutioner, som skall utbilda personal för denna vårdform.

Den nuvarande koncentrationen av utbildningen av arbetsterapeuter till ett år måste anses som ett minimum. En förutsättning för att någorlunda tillfredsställande resultat under denna förkortade utbildningstid skall uppnås måste vara att lämplig ledning erhålles och att kontinuiteten i ledningen bibehålles. Detta krav kan icke rimligen påräknas om ersättningen ej står i proportion till kursledarens arbete. Sedan utbildningen från hösten 1955 övergått från två-åriga till ett-åriga kurser följer redan härav självfallet att arbetsbördan ökat bl. a. genom den nu årligen återkommande granskningen av ansökningshandlingar och därmed sammanhängande betydligt utökad korrespondens. Härtill kommer, vilket är väsentligt i sammanhanget, att övergången till ett-årig utbildning medfört en förlängning av varje termin med en månad.

I detta sammanhang bör beaktas att kursnämnden alltsedan starten 1949 strävat efter att iakttaga största sparsamhet, varigenom 10—15 000 kronor inbesparats av varje års anslag. Som exempel kan framhållas att i första årets anslag hade av Kungl. Maj:t upptagits 4 000 kronor till kursledarens arvode, vilket belopp av kursnämnden sänktes till 2 500 kronor med motivering att erfarenhet först borde vinnas angående omfattningen av kurs-

ledarens arbete. Då nu kursnämnden anser det nödvändigt att höja arvudet till kursledaren från 4 000 kronor till 5 000 kronor bör man kunna utgå ifrån att detta är fullt motiverat. Från en skrivelse i ärendet må följande citeras: »Som jämförelse vid bedömandet av kursledarens arvode kan anföras att en lärare i kursen med motsvarande tjänstgöringstid i timmar f. n. erhåller ca 780 kronor i månaden mot kursledarens 450 kronor. Då har här icke inräknats allt det extraarbete kursledaren måste utföra på sin fritid och under sommarferien. Trots det stora ansvar som åligger kursledaren befinner han sig alltså i ett betydligt sämre avlöningssläge i jämförelse med övriga medverkande i kursen. Med hänsyn till ovensagda och det utomordentliga sätt på vilket kursledaren skött sin ansvarsfulla befattning är det kursnämndens varma förhoppning att den föreslagna skäligen höjningen av hans arvode kunde genomföras.»

Det synes mig högst anmärkningsvärt att Kungl. Maj:t icke velat till fullo biträda den mycket blygsamma anslagshöjningen, som begärts av kursnämnden och förordats av överstyrelsen för yrkesutbildning.

Under hänvisning till vad här ovan anförts hemställer jag,

att riksdagen måtte uppräknat reservationsanslaget till kurs för utbildning av sysselsättnings- och arbetsterapeuter under åttonde huvudtiteln med 1 000 kronor för höjning av kursledararvudet.

Stockholm den 26 januari 1956

Ingrid Andrén
